

Prologus

• hoc est qd̄ dicit: r Quaz om̄i rerū tē. in genealogia.
sc̄ xp̄i descriptar. s T̄pus. qz ibi tria tēpia describū
tūr vñ c. t Ordō. qz ordinate tpa. psonē dūver
sis tibis describant. v Numer⁹. qz sub certo nume
ro. i. in tribus tēpēndis p̄tendunt. t Dispositio v̄l
rō. qz rōnabilit̄ di
sponit. y Qd̄
fidei necessarii est
tē. Hoc est dictum
ad hoc oīa p̄dicta
sicut ordinate de
scripta: vt ondat
qz xp̄s tēpēndis.
qz cedererēcessa
ritē ad salutē: t qz
est ver⁹ bō. vñ sub
dit. z Qui fa
ctus ē tē. qz onera
lēgis voluit obser
vare. hoc autē acci
pit de ep̄la ad gal.
iii. a Passus i
carne oīa in cruce
sicut. oīa peccata
nostra in cruce de
struit: t accipit h
de ep̄la ad Col. ii.
vbi dī sic: Dēlens
qd̄ aduersum nos
erat cyrographuz
decreti. i. obligati
onē ad penā infi
ni. sed iluz tulit de
medio affigē illō
cruci: t est locutio
metaphorica ad si
militudinē illō qui destruxit aliquā chartā vel obligatiō
qz p̄forat eā vel corrupit: sic ch̄ristus p̄ passionē suā illud
decrem quo crām obligati gehēne destruxit. sequitur:
b At trūphās ea i semetip̄o. i. deuīces in corpore p̄prio.
c Resurgens in corpore tē. Ad euidentiā bui l̄c p̄siderā
dum qz pater t filius correlatiue dicunt: relatiua aut̄ po
sita se ponit: t p̄empta se perimit: qz qz iudei noluerūt
recīce ch̄ristū abrae. t ceteris p̄ibus. p̄missus: ideo des
erunt esse filii abrae. i. imitatores ip̄is qz fidē: p̄ seque
abraam t ceteri patres desierūt esse patres eoz: gentiles
aut̄ ecōuerso ad p̄dicationē ap̄lor̄ repererūt fidē ch̄risti:
t id in loco iudeor̄ a fide abrae cedentiu facti sunt fi
lii abrae: t sic paternitas qz desierūt esse in abraā t ceteris
patribus restituta est p̄ filiationē gentiū: t facti sunt im
itatores eoz p̄ fidē: t ecōrrario sibi filiatio restituta est in
ip̄is credētibus: restituta p̄dicta paternitate: qz hec ē
correlatiou: vt dictum est: t hoc est quod dicit Hiero.
d Resurgens in corpore. s. ch̄rist⁹: t p̄cipiens p̄dicare ba
ptismū penitētē in omnes gentes factus est restituens.
b Nomē patris in patrib⁹. s. antiquis. c Filio. hoc ē
ad honōrē filij qz hoc cecidit ad honōrē ch̄risti. d Et fi
lii nomē restituti in filiis. i. in gentib⁹ fidem recipientib⁹
e Patri. hoc ē ad honōrē patris eterni. f Sicut p̄n
cipio sine fine. qz ch̄ristus sicut diuinitatē manet in eternū.
g Ostēdens vñ tē se esse en patre. p̄ opa. s. diuinitatē
que egit: qz p̄pia opatio vñi scūlūs rei ondit naturaz
eius. h Quia vñ est. s. deus qz est pater t filius: qz nō
sunt duo dñ sed vñ deus. i In quo euāgelij. Hoc est
quarta p̄s bui prologi in qz ondit vtilitas bui euāgelij
in thei: p̄prio ondit ista vtilitas in generali respectu om̄i
fidelium: secundo ostēdit in spāli q̄stū ad beatū hiero. ibi:
In nobis em hoc tē. In p̄ma ḡ pte ostēdit vtilitas q̄stū
ad quatuor: qz illi qui legūt hoc euāgelij p̄fectio: illi pos
sunt p̄pendere milericordia dei in vocatio mathei ad sta
tu ap̄lici: t diligētia apli in scribēdo euāgelij: t dilecti
onē dei: et qz voluit in cariariz p̄fectionē humāna que est
in cōmūniō ac dei p̄ fructione: qz voluit sibi naturā bui

manā cōsūngere p̄ ipius assumptionē: t hoc est qd̄ dicit:
i In quo euāgelio vtile ē desideratibus deum
idest noticiā dei. k Sic prima vel media. i. p̄cipiū
mediū t finē bui euāgelij in qz p̄sistit p̄fectio. l Ut
t intelligat vocationē apli in quo cōsūit p̄fectio: qz de
hoc sit ibi metio
m Ep̄op̄ euā
gelij. qz ipse de
scripsit fideliter
n Et dilectiō
rei in carne na
scētis. qz ex vile
etioe voluit icar
nari. sequitur:

o In quo re
p̄bensi sūt. i. ad
hoc vtile est euā
gelij hoc vtile
gentes ipsuz.
p Recogno
scāt i eo. i. in cbri
sto ee suple id.
o In qz rep̄bē
si sūt: t appre
dere appetū. i.
ip̄az diuinitatē
cui natura nrā
cōnūcta ē in cbri
sto i vītate sup
positi p̄ incarna
tionē t quā ap
p̄bendere queri
mus p̄ fructoz: t
accipit ibi iste
modus loquēdi
ep̄la ad phil. iii.

vbi dicit sic apostolus: Sequor autē si quomodo appre
bendam in quo t cōp̄bēnūs sum. q Nobis em
dictangū motiū Hieronymi ad transferendū seu
exponēdū mathei euāgelij. sc̄ ut traderet certū
dūm rei geste in euāgelio mathei: vbi ostēdūt
vera diuinitas t vera humānitas iēsu ch̄risti: et hoc ē
quod dicit: q Nobis enim in hoc tē idest ratōnis
motiū: quia argumētūm quedam ratio est. r In
hoc studio. idest ad studendum in hoc euāgelio trā
ferendo t exponēdo. s Et fidem t pro. idest certi
tudinem. t Facte rei tradere. idest gestorū ch̄risti:
t non tacere: sed magis suple declarare. y Que
rentibus. idest scire volentibus. t Dispositionē dei
operantis in carne. sc̄ assūpta. v Intelligētia
esse diligētē. hoc est cum magna diligētia t studio:
quia talibus reuelat euāgelij intelligentia: fin qz di
citur infra. vii. Querite t inuenietis: pulsate t aperi
tur vobis.

z Acteus. Prologus iste diuīdit i duas par
tes: quia p̄mō scripto bui euāgelij ma
nifestatur: secundo sūt euāgelij auctoritas de
claratur ibi. Cum autē plures. In prima
parte ostēdūt quādo scriptis: quia p̄mō inter alios
euāgelistas. vbi scriptis: qz in iudea. qualiter scriptis:
quia hebraice. quare scriptis: vt ventas euāgelij certa
maneret apud credētēs in iudea: a quibus recēdebat
volens p̄dicare gentilibus: iudeis pro maiori parte in
infidelitatē obstinatis: hoc em̄ fuerat eis p̄ceptum a
domino fin qz dicit Actuū. viii. Nobis aut̄ op̄orebat
p̄mō loquērū te: s qm̄ rep̄ulisti illud t vos idignos
iudicastiſ eternē vite: ecce cōuertimur ad gētes: sic. n.
nobis p̄cepit te: bac igūt d̄ causa mathei volēs trāsire
ad auersionē gentilū scriptis fidelib⁹ in iudea remanē
tibus euāgelistis: vt illuc p̄currerent p̄ certa regula ad
cūtandū erōres hereticor̄ insūrgētū: t h̄ est qz sūdit
b Sic vt em̄ tē. p̄dicatione. sc̄ confirmata cūdē
tib⁹ signis: vt dicit mar. v̄sti. c Sic t̄ bereticos

Evangeliū Mathei

scribi. ut cestantibꝫ miraculis possem⁹ recurrere ad doctrinā euāgelicā: doctrinis ⁊ miraculis p̄firmatā: sicut ad regulā certā: hereses insurgentes p̄futantē. d. Cū aut̄ plures ēt. Hic ostendit euāgeliū mathei autenticiū et p̄ oīdī q̄o dicū ē secundō declarat qđdā ibi positiū: ibi. Designat.

In p̄ma pte dī q̄ sic plures scripsiū euāgeliū. Et alii scripserūt sib⁹ noīc ap̄stoloꝫ ⁊ discipuloꝫ xp̄i: misericordes eidē falsitatem: t̄ facilis: sub nomine ap̄stoloꝫ si deles deciperēt. Et ad hoc euitā dū quatuor cuā gelia: quoꝫ scriptoꝫ se certi ⁊ noti: sunt ab eccl̄esia recepta et aprobata. Et h̄ronabilit̄: q̄ nu mer⁹ q̄ternari⁹ euāgeliōrū fuit p̄figurata. Ezech. 1. ut p̄dictū est. Sunt enim euāgelisti q̄si quatuor rote in q̄driga dñi q̄ vehit eū per p̄dicationē euāgeliū ⁊ genus humānū quadrifida morte p̄emptū eoz erat p̄dicatiōne viuificandū vñ ⁊ alioꝫ euāgelia teciderunt: nec recepta sunt: q̄r nolobāt prefinitū numer⁹ cassari. ppter virtutē sacramēti. Designat etiā euāgelisti quatuor figuris: q̄ nō sunt receptorie sed iocundi mysterij sibi p̄scie. Mathe⁹ in homine intelligit: q̄ circa humānitātē xp̄i p̄ncipalit̄ imorū.

P̄emptū in trāsgressiōe ade: primo morte culpe: secundō morte nature: q̄r p̄ hoc incurriū necessitatē moriēdi: tercio morte gehene: q̄r er hoc oēs defecdebat ad lumen: vñq̄ ad liberationē p̄ xp̄m factā: quarto morte cuius pene. Est enī mors cuius seruit⁹ vel exilii p̄ q̄ scindit alīq̄s a cōitate. Per p̄ctū aut̄ gen⁹ humānū erat electa a cōitate celesti ⁊ subditū seruituti dyaboli: ignōmēs fuit numer⁹ q̄ternarius euāgeliōꝫ: q̄r p̄p̄oꝫ p̄dicationē gen⁹ būanū q̄drifida morte p̄emptū ⁊ viuificandū designat. Et Designat etiā. Hic declarat quoddā dicūt: videlz qualit̄ euāgelia p̄dicta fucrunt p̄figurata. Ezech. 1. Et p̄z ex p̄dictis qualit̄ in quatuor faciebꝫ significant q̄tuor euāgelisti: ⁊ sic patet text⁹.

Caplīm. 1.

LIber generatiōis ihu xp̄i. Euāgeliū sib⁹ mathei dividit̄ i duas partes: q̄r p̄mo stabilis subiectum suū seu declarat. s. xp̄m verū esse boiem: ⁊ verū deū: secundō determinat de redemptiōne iira facia p̄ iōm: que incipit in medio. iii. ca. ibi. Cū audisset iesus p̄ iōbē tradit⁹ est. Iterū p̄ma diuidit̄ i quatuor: sib⁹ q̄ q̄druplicē declarat xp̄m verū deū ⁊ verū boiem. Primo. n. declarat hoc c̄ testimoniō angelico ⁊ ap̄beticō. secundō ex illustrationē celesti ⁊ veneratiōne regali: tertio ex p̄dicationē ioh̄is ⁊ testificatiōne dei p̄ris: quarto ex demonis temptatiōe ⁊ sanctorum angelorum obsequio: ⁊ veneratiōne escēda incipit. c. sequētiā terciā: ⁊ quarta q̄rto. Dua a dñbuc in duas: q̄r ostendit veritātē būanc nature: c̄ generatiōni describendo: secundō veritātē diuine nature ⁊ modū sue p̄ceptiōnis mirabilē ostendendo: ibi. Christi aut̄ generatio. Dria a dñbuc diuidit̄ i tres: q̄r i describēdo generatiōni Christi p̄mittit quedā: plogū seu p̄fatoꝫ: secundō ponit eiusdē generatiōne descriptionē: ibi. Abraā. tertio generatiōne descripte recapitulationē: ibi. Qm̄nes ergo generati-

ones. In p̄ma ḡ pte intitulat libruſ ſuū a xp̄i generatiōe. d. Liber gene. q̄r ſcripit hebraice: ut viſu c̄: mo dī aut̄ hebreos ētenomiare libros ab eo d̄ quo tractat̄ in p̄ncipio ſicut dicit liber gene. q̄r in principio tractat̄ de creatiōne mūdi. Silt mathe⁹ q̄r ſcripit euāgeliū algenealogia xp̄i:

ideo ab ipso tēno-
mit ſeu intitulat
ipm. Rō aut̄ qua-
re incipit a genea-
logia xp̄i bec fuit:

q̄r iudei negabant
iēsum nažarenū
effe verū xp̄m: ⁊ de-

ſcedisse a dauid: q̄r
galile⁹ erat ſim q̄
dicit ioh̄. vñ. illū
dī a galilea venit

tp̄s. q. d. nō. ideo
subdit̄: Mōne ſcri-
ptura dicit. Quia

ex ſemie dauid et
de bethleē castello
vbi erat dauid ve-
nit tp̄s: q̄ ſi dicant

ſic ⁊ ideo et b̄ w-
lebant false cōclu-
dere q̄ nō eſſet ve-
re xp̄s: nec ex ſemie
dauid. Idic iſt̄

errore volens ma-
thē excludere p̄n-
cipio euāgeliū fui-

oīdit ipm a dauid
descendēt̄ p̄ ipius
genealogia. ostendit
etiā cū in bethleē
natū: vt p̄z in p̄n-
sequēt̄. c. Lū na-

effet iesus i bethleē iudei ſuerit̄ genealogia p̄ceptus ⁊
nutrit̄. In describēdo genealogia ponit duos p̄res tan-
q̄ radices: videlz dauid ⁊ abraā: q̄ ad iſtō ſe facta ſpalt̄
p̄missio de xp̄o. Itē q̄r dō fuit p̄ncipalis iure reges: abraā
iure priuarchas: christus autē debet descendere ex patri-
archis ⁊ regibus. Proponit autē dauid ip̄i abraā: ſic
poſterior ſim temp⁹ p̄pter eminentiā regie dignitatis: et
iterū vt cōuenientiā generatiōis ordo terat̄: quia ſic a ra-
dice vñlmo nomiata inchoatur. Dicit ergo a Liber
generatiōnis. ſupplementum est: Hic est liber ſim modus
hebreorum: vbi comuniter fit talis ſuppletio: vt p̄z Eſaie
1. ca. Uſis Eſaie fili⁹ amos. ſubintelligit: hec eſt: et eodez
modo in pluribus alijs locis. b. Generatiōnis ſe tem-
poralis: quia generationē christi eternā deſcrit̄ iohannes
in principio euāgeliū ſuū. c. Iesu christi. iesus ſt̄
nomen p̄ſone christus nomen nature. Significat enim
duplicit̄ naturā in uno ſuppedito. ſ. diuina ⁊ humāna
d. Filii dauid t̄c. Hoc eſt intelligentē ſim naturam hu-
manam tñ: vnde dicit apostolus Rō. 1. Qui factus eſt ci-
et ſemie dauid ſim carnes. c. Abraām t̄c. Hic incipit
christi genealogiam narrare: ⁊ diuidit̄ in trēs partes ſim
tres quaterdenas quas ponit in iſta genealogia. Prima
incipit ab abraām ⁊ terminat̄ in dauid inclusiue: ſecondā ⁊
dauid exclusiue: ⁊ terminat̄ in iacobinā filiuſ iōſie inclusiue:
⁊ tercīa incipit a iacobinā filio predicti iacobinē inclusiue:
videtur et terminat̄ in christum inclusiue. ſecondā pars
incipit: ibi. Dauid autem. tercīa ibi: Et post rāmigrā
conem babylonis. In prima ergo. p̄cedit ſic: f. Abra-
am genuit iſaac. nō facit mētionē de yſinabele q̄ ſuit filius
abraā q̄r p̄ ipm nō ſcendit xp̄s: ſed p̄ iſaac erat p̄misus
eius aduentū: ſim q̄ ſcribit Gen. xxj. In iſaac w̄cabitur
tibi ſemen. ⁊ tādē ratioē non ſit metio de clau: cu ſubdit̄:
g. Iſaac aut̄ genuit iacob. q̄r ante q̄ ſentia iacob ſuit
a deo dilect⁹: vt p̄ ipm deſcederet christus: vt b̄bēt Ma-
lach. 1. Jacob dilect⁹. clau aut̄ odio habui. Considerandū
igīt q̄ hic ſcribit̄ genealogia christi deſcendendo: quia